

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam po pošti, plača za vse leto 23 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne osira. — Za oznanila se plačuje od peterustopne peti-vrate po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I nadstropju, upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Vojna na Daljnem vzhodu.

Boj pred Port Arturjem.

Namestnik admiral Aleksejev je poslal carju Nikolaju o zadnjem boju pred Port Arturjem tole brzojavko:

Dne 24. februarja ob 1/3. zjutraj je sovražnik znova poskušal storpedovkami napasti »Retvizana« in pri vходу v pristanišče pogrezniti več s razstrelivom napolnjenih velikih svojih parnikov.

»Retvizana« je zapazil sovražne torpedovke in je takoj začel zaeno z obrežnimi baterijami streljati na sovražnika. Dve japonski ladji, ki ste se hoteli naravnost zagnati v »Retvizana«, ste bili pri vrodu v pristanišče uničeni; ena je obšla pri svetilniku v bližini Tigrskega polotoka, druga pa se je potopila pri Zlati gori. Z bombardiranjem torpedovk se je nadaljevalo.

Ob zori so bili na redi štiri uničeni parniki, osem torpedovk pa se je videlo bežati v morje, kjer jih je čakalo ostalo ladjeve. Moštvo se je hotelo rešiti v malih čolnih; posrečilo se je to le malomu številu, večji del moštva pa je utonil. Ukazal sem, da se naj obrežje natanko preišče. Vhod v pristanišče je prost. Smatram kot gotovo, da je izvršitev sovražnega načrta preprečil briljantni nastop in uničujoči ogenj »Retvizana«. Ena japonska ladja še sedaj gori. Na redi se še vidijo plavajoče mine, v daljavi pa sovražne brodogovje. Trem križarkam, katere sem odposlal, da zasleduje sovražnika, sem pozneje ukazal, da se naj vrnejo in najprvo odstranijo na redi plavajoče mine. Na naši strani ni bilo nobene izgube. — Iz tega poročila je razvidno, da so imeli Japonci namen vhod in izhod iz pristanišča zabarikadirati in z razstrelivom, ako bi se posrečilo,

zažgati rusko brodogovje in ga uničiti.

Kakor se kaže, se Japonci silno boje, da bi ruske ladje vdrle iz portarturskega pristanišča in odplule na široko morje. Poslali so mornarico pred Port Artur z nalogo, da potopi neposredno pred oskim izhodom iz luke več velikih, z razstrelivom nabasanih parnikov, ki bi enkrat za vselej onemogočili, da bi rusko brodogovje moglo odpluti izpred Port Arturja. Ako bi se bil ta načrt Japoncem posrečil, bi seveda na mah zagospodovali na morju in bi jim nikdo ne mogel več braniti izkrcovati svoje vojaštvo, kjerkoli bi hoteli.

Ruska mornarica bi sicer ne bila uničena, a tičala bi v takšni pasti, iz katere bi se sploh ne, ali šele po dolgem času mogla rešiti. To bi bil za Ruse večji udarec, kakor pa če bi izgubili veliko bitko na morju! Naj bi bili namreč Rusi v bitki še tako poraženi, vsega svojega brodogovja bile ne mogli izgubiti. V najneugodnejšem slučaju bi jim še ostalo znatno število torpedovk in več križark, s katerimi bi tudi po izgubljeni bitki še zmeraj lahko delali Japoncem obilo preglavic. Ako bi pa Japonci srečno izvedli svoj načrt in ruskemu brodogovju zaprli pot iz portarturske luke, bi bila na mah uničena vsa ruska vojna sila na morju, da bi bila morda ruska mornarica sama ostala popolnoma nedotaknena. To bi pa bilo za Japonce več vredno, kakor več dobljenih morskih bitev skupaj, zakaj zatvoritev ruskega vojnega brodogovja v portarturski pristan bi ne imela samo posledec, da bi bilo s tem za vselej zagotovljeno japonsko gospodstvo na morju, marveč to bi tudi znatno vplivalo na razvoj vojnih operacij na suhem. Čim bi namreč Japonci zaprli ruskim ladjam pot iz Port Arturja, bi brez posebne težave

lahko izkrcali svoje vojaštvo na polotoku Liaotongu.

Ker so imeli Japonci pred Port Arturjem sabo tudi transportne ladje z vojaštvom, ni nikakega dvoma, da so nameravali, kakor hitro bi se jim bilo posrečilo zabarikadirati izhod iz luke, takoj se izkrcati na suho in zasesti kako ugodno pozicijo. Da bi potem takoj začeli oblegati portartursko trdnjavo na suhem, ni verjetno. Bolj verjetno pa je, da bi se potrudili v najkrajšem času še izkrcati večji vojaški voj, ki bi bil sposoben tudi za večje, samostojne vojne operacije. Ta voj bi potem imel namen navaliti severno ali severozapadno proti Lianjangu. Mukdenu ali Fengkvančengu, poskušati priti ruski armadi ob reki Jalu za hrbet in ji s tem zastopiti pot, ako bi se hotela pred Japonci umikati v severno Mandžurijo, ali pa jo prisiliti, da bi zapustila svoje ugodne pozicije ob reki Jalu, katere bi potem zasedli Japonci. Zdi se torej, kakor da bi Japonci nameravali s pomočjo vojne mornarice obiti desno krilo ruske vojske in ji priti za hrbet, kateri načrt pa se jim ni samo temeljito izjalovil, ampak jim celo povzročil mnogo obdurnih izgub. Ako vse to natanko pretehtamo in presodimo, moramo priti do prepričanja, da je sijajno odbiti napad japonskega brodogovja na Port Artur za Rusijo skoro tolikega pomena, kakor če bi bili Rusi v veliki bitki potolkli japonsko ladjeve!

Rusko vojno brodogovje v vzhodni Aziji in japonsko.

Rusija ima na Daljnem vzhodu 9 velikih vojnih oklopnih, 4 oklopne križarke, 5 velikih križark, 7 malih križark, 4 topničarke in 44 torpedovk. Od teh ladij so samo 4 križarke z nekaj torpedovkami v Vladivostoku, vse druge so v Port Arturu. Na potu na Daljni vzhod pa je še 11 ruskih vojnih ladij, in sicer velika oklopna »Oslablja«, veliki križarki »Aurora«

in »Dimitrij Denskoj« in osem torpedovk.

Japonska vojna mornarica pa je štela ob začetku vojne 7 velikih oklopnih, 3 stare obrežne oklopnice, 6 velikih oklopnih križark, 27 malih križark, 3 topničarke brez vrednosti in 63 torpedovk.

Razume se, da pri ruski mornarici niso vštete ladje, ki se nahajajo v Črnem in Baltičkem morju, ampak le one, ki jih ima Rusija na Daljnem vzhodu, odnosno ki so že na potu tja. Priporočiti je še, da je na potu v Port Artur del ruske baltičke flotile. Pred pritičnim enim tednom je namreč pasiralo 15 ruskih vojnih ladij dansko morskotno ožino Skagerak. Med temi je več oklopnih, zlasti pa je omeniti velike, nove oklopne »Imperator Aleksander III.« To brodogovje se najbrže že nahaja v bližini G bral-terja in bo dospelo na bojno pri- bližno čez en mesec. Ako počaka ruska eskadra poveljnika Virenija (takozvana Oslablja eskadra), obstoje iz 11 vojnih ladij, kakor se poroča, baltičko, tudi na potu na Daljni vzhod se nahajajočo flotilo, bo ta združena ruska mornarica skupaj štela 26 vojnih ladij. Tako združeno ladjeve bi skoro gotovo lahko prodrlo v Port Artur, ali pa se vsaj tako dolgo lahko branilo pred japonskimi napadi, da bi prišla pomoč iz Port Artura.

Proklamacija namestnika Aleksejeva.

Namestnik Aleksejev je izdal na mandžursko prebivalstvo, s sešebnim ozirom na Kitajce, posebno proklamacijo, v kateri pravi: V led japonskega napada je Rusija dolžna, brani kitajske pokrajine pred sovražno invazijo in prepričati, da Japonci ne prekorajno ruskih mej. Z ozirom na neovrgljivo skupnost interesov med Rusijo in Kitajsko bi bila pravzaprav Kitajska zavezana, se združiti z Rusijo v svrhu skupne obrambe proti zahrbtne mu napadu. Ker pa Kitajska raje s pri- kri-

žanimi rokami sre na dogodke, ukazuje on, namestnik Aleksejev, da ne sme nobeden uradnik v Mandžurski delati zaprek ruski armadi bodisi na potu ali v garniziji. Vsi stanovi naj zaupajo ruski armadi in mirno nadalje opravljajo svoje stanovske posle. Uradniki in prebivalstvo v bližini železniške proge so odgovorni za njeno varnost. Podpiranje roparjev in tolovajev, kakor tudi sovražnosti proti ruski armadi in ruski vladi se bodo najstrožje in brezizbirno kazno-vale in maščevale.

Transport vojske preko Bajkalskega jezera.

Kadar voda zamrzne, se prevažajo železniški vlaki preko Bajkalskega jezera s pomočjo ledolomcev. V to svrhu služita dva ledolomca »Bajkal« in »Avgara«. Prvi lahko sprejme 25 naloženih vozov in ima še na krovu prostora za kakih 2000 ljudi. Ako jezero ni zamrzlo, se prevoz izvrši v petih urah; ako je led debel 1 do 2 čevlja, traja prevoz 10 do 15 ur, ako pa je debel 3 čevlje, se prevoz vrši tri dni. Vojaki pa se prevažajo tudi v sankah. Na razpolago je 400 sank. Konj pride od enega konca jezera do drugega v enem dnevu, vendar pa mora preje najmanj en dan počivati. Na sredi jezera se nahaja zavetišče, ki ima tudi 200 konj na razpolago. Bajkalsko jezero je zamrzlo od sredi decembra do majnika in je led povprečno debel 5 do 7 čevljev. Sedaj se polaga preko jezera, ki je na tem mestu široko 40 milj, tir za električno železnico. Z delom se je pričelo 10. t. m. in železnica bi morala biti gotova 28. t. m. Ako bo preje dograjena, dobi podjetnik vsak dan 2500 rublev nagrade. Kakor se poroča, so Rusi od meseca septembra naprej po sibirski železnici odpravili vsak teden 5770 mož v Harbin, iz česar bi bilo sklepati, da imajo že sedaj blizu 400.000 mož v Mandžuriji, zlasti ako se upošteva, da je ministrstvo z ukazalo, da se mora sedaj

LISTEK.

Pod novim orlom.

Zgodovinska povest.

Tretji del.

XVII.

Generalni intendant grof Chabrol je bil že na vse zgodaj v svoji pisarni in je z vidno nevoljo poslušal, kar mu je poročal policijski komisar Toussaint o dogodkih minole noči.

— To je vendar nekaj izrednega, da proti Doberletu ni dobili niti najmanjšega dokaza, se je jezil grof Chabrol. Skozi dimnik tisti tujec vendar ni izginil!

— Mogoče je samo to, je odgovoril Toussaint, da je, stopivši v hišo, koj tudi zbežal čez vrt. Najbrž ni slutil, da je Doberletova hiša pod policijskim nadzorom.

— Ali neko skrivališče mora vendar imeti v mestu in da policija tega ne najde, to je za Vas, gospod komisar, slabo izpričevalo.

Komisar Toussaint je pobesil glavo kakor skesan grešnik in ni ničesar odgovoril.

— Poročajte dalje!

— V oficirskem kopališču na Starem trgu se je zgodil poboj, je pripovedoval policijski komisar. Podkapitan Marchand in kakih dvajset drugih oficirjev je tam priredilo nekako zabavo. Pravzaprav bi moral reči orgijo. Imeli so pri sebi celo vrsto ljubljanskih meščanskih žena. Nihče bi ne verjel kako so te žene lahkomišelnice in lahkožive. Med tem, ko so bili možje na županski slavnosti v redutni dvorani, so njih žene banketirale z oficirji in se z njimi kopale in zabavale.

— Vojaštvo nikjer ne pospešuje ženske kreposti, je kratko rekel grof Chabrol. Kaj se je zgodilo dalje.

— Graver Günzler, ki stanuje na Starem trgu št. 155, je imel svojo ženo že dlje časa na sumu, da ima znanje z raznimi oficirji. Šel je že pred 11. uro iz redutne dvorane. Žene res ni bilo doma. Dekla mu je povedala, da je šla v oficirsko kopališče. Ves besen je Günzler hitel tja in našel svojo ženo v skrajno pomanjkljivi obleki na kolenih podkapitana Marchanda. »Vi ste moja

ženo zapeljal, vi lopove, je zaklical Günzler. »Je že mogoče«, mu je odgovoril Marchand, »kako se pa piše?« To roganje je Günzlerja silno razburilo. Planil je z nožem na Marchanda, a drugi oficirji so skočili vmes in Günzlerja smrtnonevarno ranili.

— To je skrajno neprijetno, zlasti, ker bodo zdaj duhovniki zopet imeli povod ščuvati proti nam.

— Ko so Günzlerja prinesli na njegov dom, je nadaljeval Toussaint svoje poročilo, je podkomisar Lavrič našel tamkaj nekega Českota.

— Kdo je to?

— Hapec na Mestnem trgu, ki ima fikšno idejo, da mora hiša, v kateri služi, postati njegova. (Hiša, v kateri je zdaj Hamanova trgovina.)

— Lavrič se je to zdelo sumljivo. Kako pride naveden hapec do tega, da hodi ponoči v hišo premožnega meščana. Lavrič je Českota ustavil in ga začel izpraševati, ni pa mogel ničesar spraviti iz njega. Končno ga je preiskal in našel je pri njem to le pisemce.

Toussaint je izročil generalnemu

intendantu, s katerim je bilo zapisano: »Pride jutri — pripravite vse«. Podpis ni bilo.

— To uganje biti ženska pisava, je menil grof Chabrol.

— Brez dvoma a Česko ni hotel ničesar vedeti o tem listku, dejal je, da ne ve, kako je listek prišel v njegov žep niti komu je namenjen. Izvršili smo pri njem hišno preiskavo, a bila je brez uspeha. Za sedaj imamo Českota na policiji in prosim ukazov, kaj naj se zgodi.

— Ali mislite, da je bil listek namenjen Günzlerju?

— Skoro gotovo. A Günzlerja ni mogoče zaslišati, ker je tisto poškodovan. Zdravnik meni, da sploh ne bo okrevl.

— Kaj pravijo žena in posli?

— Nihče ne ve ničesar. Samo eden pomočnikov je rekel, da je Česko večkrat zvečer prihajal h Günzlerju in da je pred več tedni prišel skrivaj v hišo neki tujec, ki je tam tudi prenočil — pod streho. Pomočnik ga je le slučajno videl in mimogrede, ko je zjutraj zapustil hišo, drugi ljudje iz hiše ne vedo ničesar o tem.

— Izvršite pri Günzlerju hišno preiskavo, je odredil generalni intendant. Mož je menda prijatelj duhovščine in že to je sumljivo, sumljivo je pa tudi vse drugo, kar ste povedali. Poročajte mi še danes o uspehu.

Policijski komisar Toussaint se je priklonil in odšel. V predsobi je našel na oficirja, ki je z dolgimi koraki in vidno razburjen hodil gor in dol.

— O — gospod kapitan Podobnik!

— Prava sreča, gospod komisar, da Vas tu dobim, je Konrad ogovoril Toussainta. Prosim Vas, pojdite z menoj h generalnemu intendantu. Kar mu imam povedati, bo zanimalo tudi Vas.

V Konradu je vse vrelo, tako da je posamične besede kar nekako bruhal iz sebe. Generalni intendant je bil jako presenečen, ko je zagledal Konrada v spremstvu policijskega komisarja Toussainta, a njegovo presenečenje se je spremenilo v nepopisno strmenje, ko je izvedel, kaj je Konrada pripeljalo k njemu.

— Ekselencia, je rekel Konrad,

vsak dan odpraviti 3000 vojakov z železnico na Daljni vstop.

Nemiri v Mandžuriji?

Iz Mukdena baje poroča neki kitajski uradnik »Daily Telegraphu«, da so se v Mandžuriji organizirala številna roparska krdela, ki so se razdelila v šest divizij. Kot glavno nalogo si stavijo, uničiti železniško progo, pretrgati vse brzojavne zveze in prežati na provijantni transport. Kakor hitro pa bi Japonci vdrli preko mej Mandžurije, se nameravajo ti tolovaji nemudoma pridružiti japonski redni vojski. Sprva je Kitajska sama skoro odkrito simpatizovala s tem gibanjem v Mandžuriji in sumilo se je, da je prav v podporo teh elementov poslala dosti vojaštva na mandžursko mejo. Zato je Rusija tudi odločno protestirala proti temu in, kakor se kaže, ne brez uspeha. Kitajska armada se je namreč nenadoma vstavila v Lančavu, to je na pol poti med Tiensinom in Šankajvanom, dočim je bila namenjena na reko Liao.

Ogrska delegacija.

Dunaj, 25. februarja. Nadaljevala se je razprava o resolucijah. Ministrski predsednik grof Tisza je še enkrat izjavil: »Včerajšnji moj govor ni imel namena, osebno napasti ne Apponyja, ne bivše narodne stranke, temuč bi naj bile dokazal, da vsi tisti, ki so oktobra pritrjevali vojaškemu programu liberalne stranke, morajo biti sedaj zadovoljni z nameranimi reformami. Ako je pri tem zašel preko mej objektivnosti, obžaluje to zelo. — Nato je bil v podrobni razpravi redni vojni proračun sprejet; istotako se je votal tudi izredni proračun. Nato je poročal poročevalec o 15 milijonem kreditu za topove. — Del. grof Apponyi je izjavil, da priznava potrebo reforme topov in pomnožitev topništva. Toda za kredit za nove topove ne more glasovati, ker bi z reformo topov nastala tudi posredna potreba, da se število topničarjev pomnoži, o čemer pa ne sme odločevati edinole državni zbor. — Ministrski predsednik grof Tisza je izjavil, da bi se sedanji topovi morali nadomestiti z novimi, ki odgovarjajo v vsakem oziru moderni tehniki, tudi tedaj, ako se opusti pomnožitev topničarjev. Sicer pa se vsi topničarji tudi ne bodo takoj oborožili z novimi topovi, temuč se poprej gotovo še tudi reši organizacijsko vprašanje o topništvu. Ker armade drugih držav, ki so že oborožene z novimi topovi, nadkriljujejo našo armado, zakrivila bi vlada veliko zamudo, ako bi ne bila predlagala delegaciji, naj se začne že sedaj z izdelovanjem novih topov, kar bo itak trajalo več let. — Nato se je dovolil tudi 15 milijonski kredit.

Jutri je zopet seja.

Položaj na Ogrskem.

Budimpešta, 25. februarja. Iz zanesljivega vira se poroča, da se skliče ogrski državni zbor še prihodnji tork, t. j. dne 1. marca k javni seji. S tem se je bavil tudi včerajšnji ministrski svet. Vlede spopada med ministrskim predsednikom in grofom Apponyjem v delegacijah, je skoraj gotovo, da se bo obstrukcija nadaljevala vsaj prve dni. Takoj prve dni se izroči državnemu zboru investicijski zakon. V tem se zahteva za gradbo železnic in cest znatno višji znesek, kakor pa se je prvotno določil. Mnogo skrbi dela vladi velika nezadovoljnost uradnikov državne železnice, ki groze s štrajkom, ako se jim ne zvišajo plače, kakor so se zvišale drugim državnim uradnikom. Ako pa bi jim hotela vlada ustreči, potreba bi bilo takoj par milijonov, ki jih pa nima na razpolago in tudi proračun je do skrajnosti obremenjen.

Premembe v bosanski upravi?

Sarajevo, 25. februarja. Iz zanesljivih virov se je izvedelo, da se v kratkem zgode velike spremembe v deželni upravi. Baron Kutschera odide na Dunaj, kjer ga baje dodela ministrstvu zunanjih zadev, pozneje pa odide za poslanika v Carigrad. Na njegovo mesto pride sekojski načelnik baron Izidor Benko, a tega mesto pa zavzame dvorni svetnik Emil Mraović-Gorički.

Iz Macedonije.

Skoplje, 25. februarja. Odkar je Šakir paša s 25 bataljoni v Džakovu, pojema punt Albancev, ki se najbrže udajo za — obljube.

Monastir, 25. februarja. Tukaj je prebivalstvo zelo vznemirjeno, ker so Kuzovalahi začeli sestavljati svoje čete, s katerimi opravljajo Turkom vohunske posle ter ovajajo kristjane po nedolžnem. Prebivalstvo si zelo želi, da bi vsaj eden civilni agent bival v Monastiru ter nadzoroval postopanje turških uradnikov in častnikov. Sedaj namreč bivata oba agenta s Hilmi pašo vred v Solunu.

Berolin, 25. februarja. Turško vojno ministrstvo je naročilo v Rheinbrohlu 15 divizijskih mostov, ki morajo biti izgotovljeni v sedmih mesecih.

Črnogorci za Ruse.

Cetinje, 25. februarja. Tukaj in po vseh cerkvah v Črni gori so se vršile službe božje za uspeh ruskemu orožju. Povsod se je zbralo mnogo ljudstva, ki se je navduševalo za cara in Rusijo. Ustanovil se je tudi oddetek prostovoljcev, ki že šteje 600 mladeničev, ki se podajo v kratkem na Rusko, da se vojaško izvežbajo, nato pa odrinejo na bojišče.

Srbija in Rusija.

Belgrad, 25. februarja. Kralj Peter se je zahvalil brzojavno ruskemu carju za odlikovanje, ker je njegovemu bratu princu Arzenu poveril poveljstvo nad kosaškim polkom

na bojišču. Car je takoj odgovoril v priporočni brzojavki, v kateri je izrekel svoje simpatije za kralja ter izjavil, da ve ceniti vstop princa Arzena v rusko armado.

Važne osebne spremembe v Rusiji.

Petrograd, 25. februarja. General Puzyreski, nekdanji carjev profesor v taktiki, je postal načelnik velikega generalnega štaba. Senator baron Uexhüll-Gyllenband je imenovan na carjev ukaz za državne tajnika ter je izbran za zelo važno mesto.

Prepir v Vatikanu.

Rim, 25. februarja. Tudi na papeževem dvoru ne vlada patriarhalna sloga in ljubezen, kakršna bi morala vladati. Med papežem in 80letnim kardinalom Mocennijem vlada že nekaj časa prepir, ker je moral Mocenni odložiti posle prefekta vatikanske palače na ljubo Merry del Valu. Včeraj bi bil moral Mocenni narediti svojemu nasledniku prostor, a se je trdovratno upiral. Tedaj pa je prišel sam papež ter mu ukazal, naj takoj zapusti dosejanje svoje sobe ter se sploh pobere iz Vatikana.

Dopisi.

Iz Brezovice blizu Ljubljane. Zadnji »Domoljub« je priobčil precej laži o tukajšnjih občinskih očetih. Pravi, da so oni vzrok, da v cerkvi orgle molče in da noče gosp. nadučitelj orglati in še mnogo drugega. Pisatelj tistih vrtic gotovo ni prej premislil, kdo da je pravzaprav gospodar v cerkvi. Je li občinski odbor gospodar ali gospod župnik? Gotovo da g. župnik, in ima torej on kot gospodar določevati, kdo da bo orglat in kdaj da more orglati; občinskemu odboru to nič mar ni, ker ima svojih opravil dovolj. Kje je pa tisti, ki je rekel, da zato g. nadučitelj noče orglati, ker se mu plače ne poveša? Kar z imenom na dan! Nič sramovati! Neresnično je, da je g. nadučitelj rekel, da ne orgla več, ako se mu še toliko plača poveša, resnično pa je, da je g. nadučitelj rekel, da orgla, ako se mu da 300 K letne plače, brez proste bice. Res je, da je g. kaplan bral na leci uradni dopis brezoviškega županstva namesto škofovega pastirskega lista, z opazko, da bodo ljudje vedeli, koga zadene krivda, da je v cerkvi tiho. To je jako značilno, da se ošita občinskemu odboru varnost. Še nekaj treba omeniti. Gotovo ni še nihče videl, da so odborniki grede od seje podolgomu sedeli v cestno blato, ali merili koliko ima pot širjave, ali če je jarek tik ceste globok. Navadno je v tej občini še mnogim na jeziku liberalac, to pa takim, ki še niso okusili grenkega pelina tega sveta. Zlati časi še niso napočili za tukajšnjo občino, kot javlja »Domoljub«, temuč časi tuge in žalosti. To mora vsakdo spoznati, ako le ni kateri izmed tistih, ki je rekel, da naj le toliko časa raste trava, dokler bo živel on. Kaj pa bo z našimi otroki? Že stojimo nad prepadom in se utegnemo prej ko si mislimo, prekopiciti vanj. Za sabo bomo slišali le zaničevalen posmeh. Najbolj nevedni ljudje

so že začeli obupavati nad kmetijskim stanom, ker delavne moči tako hitro ginejo, in ako je še kaka pošena hiša, da je mir in red v nji, jo blatijo in pomilujejo pose, da so v taki službi. Le tisti, takolimenovani ki movci, kaj veljajo. Za županski stolec se pa tudi župan ravno prevede ne boji. Ako mu ga kdo jutri ispod bije, se gotovo ne bode solsil, ker je vedno delaven; danes, kakor tisti dan, ko je postal župan, ker ni prevedel udan tisti strasti, ki se ji pravi jeza. Ako mu kaj rečeš, pravi: »Saj veš, časi se izpreminjajo in mi se izpreminjamo a časom.« Za zdaj dovolj, ako se bode kaj več čulo iz »Domoljuba«, bomo pa še kaj več povedali, in še kaj takega, česar si še dopisnik ne misli, povedali tako, da mu bode bolj šumelo po glavi kakor drdranje sosedovih mlinških koles.

Malolasar.

Z dežele. (Motu proprio.) Najboljše sredstvo proti oduštvu slov. kmeta potom žitne in vinske bere od strani duhovnov, župnikov, kaplanov, kapucinov, frančiškanov, cerkvenikov, raznih nun in menihov bi bilo po našem mnenju sledeče: a) Ako te take vrste berači s svojimi vrečami ali putami slučajno doma zasačijo, pogumno se zvrtnaj. Prijazno pozdravi in reci tako-le: »Čast gospod! Moji poljski in vino gradni letni pridelki mi donšajo komaj toliko, da sebe, svojo ženo, otroke in naše še žive starše za pol leta preživim, za drugo polovico leta moram denar najeti ali kravo ali svinjo prodati, da vi žita kupim ter do nove žetve živim. Včasih pa pride ujma, toča ali mraz, tisto leto sem pa gotov berač. Kdo bi mi dal denar za davke, za obresti, za sol, za obleko itd.? Vidite, vi ste vseh teh skrbi prosti, ker nimate niti žene, niti zakonskih otrok. Nimate niti obresti niti dolgov plačati, ampak še vzdignete vsaki mesec 50, 60 do 100 K in še več. Prosim vas tedaj ponižno, pustite meni moj krvavi in v znoju mojega obližja pridelani živež pri miru, ter Boga vsak dan zahvalite, da niste kmet, in da se vam ni treba za vsakdanji kruh boriti, kakor meni. Nenravno bi bilo, ako bi lažna vrana sito pitala. Oprostite mojo odkritosrčnost, hinavščina mi je neznaná stvar.« — Ako pa nimaš toliko poguma, se s temi besedami farškemu beraču v bran postavi, pa zapri in zakleni svojo hišo ob času bere ter idi od doma ali pa doma skrit ostani, dokler berači ne odidejo. **Kmetijski prijatelj.**

Iz Bukovice. Neko človeče iz Selške doline me prav po katoliško napada v »Slovenca« št. 41 in sicer mu še moje hlače niso po volji, ker so mu menda, kakor piše enkrat promajhne, enkrat preniske. Povem mu naravnost, da, ako bi jaz kasiral na leto 500 kron plačila, in to skoraj za nič dela, bi že tudi na pravil bolj široke in visoke hlače, kakor jih ima France, kateremu smo hlače zvišali liberalci in klerikalei. Svetujem pa, naj France dve leti pri občini toliko časa zastoni dela, kakor sem jaz sedaj dve leti pri šoli na Bukovici in to vse v korist občine, potem bo mogoče on tudi bolj majhne in ozke hlače nosil. Menda se na Češnjici ravno tako tresejo pred Francetom, kakor na Bukovici pred Šimnom. Hrustati jih bova pa začela obenem; njegov tajnik mogoče, da katerega pohrusta, ker ima bolj velika usta. No, pa saj je bil že na poskušnji! Torej na svidenje, Šimen!

Iz Novogamesta. (Ljudska veselica v Beli cerkvi.)

Z veliko napetostjo smo pričakovali letošnje maskarade naše čitalnice, ki se je priredila pod zgornjim naslovom. Danes moramo z veseljem poročati, da so se izpolnile vse naše prijetne nade. Veselica je sijajno uspešla, za kar gre njenim prirediteljem vsa hvala. Čitalnica je lahko ponosna na to prireditev, ki naj bo obenem bodrilo, da je treba v tem znamenju prirediti zabave. Po svoji živahnosti in številnem obisku je napravila veselica pravcati vtis velikomestnega življenja, kjer izginejo vsi malenkostni oziri glede stanu itd., ki se tako radi pojavljajo v malih mestecih in ki mnogo škodujejo družabnemu življenju. Bil je res prijeten večer, poln neprijetne zabave in živahnosti. Veselica je pa tudi pokazala, kako dobra je bila misel, prirediti skupni izlet v Belo cerkev. Saj ni kraja v novomeški okolici, ki bi imel več privlačne sile za nedeljske izletnike, kakor jo ima prijazna Bela cerkev z gostoljubno in narodno gostilno Majzeljnovi, ki je tudi ta večer veliko pripomogla k ugodnejšemu uspehu veselice. Čitalnični prostori — sedem na številu — so bili kar najskrbneje in krasno dekorirani, za kar gre gospodom sotrudnikom vsa hvala in priznanje. Velika dvorana je predstavljala veselični prostor. V njej je bilo postavljenih osem krasno okinčanih mlačev. Zelo okusno je bil opremljen tik dvorane prostor za buffet. Vse arangement buffeta je pokazal, kako vrlo dobro so umele naše rodoljubne dame svojo težko nalogo. Ta prireditev je stala mnogo truda, mnogo požitvalnosti, a naše vrle dame se niso zdale ne enega, ne drugega. Zato so pa tudi dosegle tak sijajen uspeh. Vsa čast jim in hvala! Prav primerno so bili pa tudi drugi prostori dekorirani. Na dveh mestih so bile postavljene prostorne vrtno lope — vse v zelenju — v katerih se je prav prijetno sedelo. Mnogo zanimanja je vzbujal tudi velik kolesce sredi sadnega vrta, ki je bil »po domače« dekoriran in skozi katerega so imeli izletniki lep razgled proti novomeški okolici. Da so bili vsi prostori razun tega bogato okrašeni z zelenjem, vencji, lampijoni, duhoviti napisji itd., o tem ni treba še posebej praviti. Stori se je vse, kar je bilo v tem oziru le mogoče! Kmalu po osmi uri so pridržali izletniki in mesta in drugih krajev. Točno po programu so bili sprejeti z velikim sijajem pri slavaloku pred Belocerkvijo z godbo, živio-klici in pokanjem topičev, tako da je odmevalo po celi Belicerkvi. Z godbo na čelu so odkorakali potem na veselični prostor, kjer jih je zastopnik veseličnega odbora »prav imenitno« pozdravil. Pričela se je nato prav animirana zabava, prava vojska s koriandoli, tako vrvenje in ranjanje, kakor je sploh le na pustni torek mogoče, ko je vse židane volje. Vse je postalo živo, mlado in staro, in celo znani filistri se niso ognili tej komediji. Pust ima svojo moč. Izmed izletnikov nas je seveda močno zanimalo pevsko društvo »Kolo«, ki se ni zbal dolgo poti in ki je dvakrat nastopilo na prizorišču. Prišel je nadalje »Dol. Sokol«, potem letoviščarji iz Toplice, bieklitisti, dijak, lovci, turisti itd. Kdo more tudi naštet vse maske! Lahko pa rečemo, da so bile damske maske veliko številneje in veliko lepše in elegantneje kakor moške. Da igrajo tudi pri takih izletih in veselicah karkežno vlogo, to se je tudi tukaj pokazalo. Meni se zde sicer vse karte enako lepe, ali resnici na ljubo moram povedati, da sta vzbujali ta večer dve karti posebno dopadajenje; bili sta to »karo kraljica« in »tref-dama«. Bili smo pač na deželi, in tu ni prav nič čudnega, ako se pokažejo pri takih prilikah

prišel sem Vas opozoriti na svojo ženo. Prisegel sem cesarju zvestobe do smrti, zvestobo v vseh slučajih življenja, svoji ožji domovini sem udan iz vsega srca in zato si štejem v dolžnost, da Vam razkrijem, kar sem zaupno izvedel.

Generalni intendant in policijski komisar sta molče sedla, Konrad pa je nadaljeval.

— Odkar je moja žena tu, sem vedno mislil, da se mi približuje z namenom, da bi bila preskrbljena za vse življenje, kajti da bi me ljubila — to je izključeno. Toda danes jutraj me je obiskal star znanec, kurat Svetlin, in kar sem od njega izvedel, mi je dalo povod, da sem prišel sem. Kurat Svetlin stanuje v isti hiši, kakor moja žena. Opazoval jo je že dlje časa, ker se mu je zdela sumljiva in danes jo je obdolžil, da je avstrijska vohunka.

— Ni mogoče! Ta pobožna ženska, ki živi tako izgledno — pa vohunka! Tako je vzkliknil policijski komisar Toussaint, grof Chabrol pa je le z začudenimi pogledi motril Konrada.

— Nikar ne mislite, je rekel Konrad, in je zardel do las, da sem

Vam prišel to povedati, ker bi se rad odkrižal svoje žene. Nekaj časa mi je bilo res skrajno neljubo, da je prišla v Ljubljano in tresel sem se pred mislijo, da izvedo ljudje, kdo da je. Sedaj pa mi je popolnoma vse eno, če je moja žena tu ali če je ni; če živi zgledno ali če se spet uda svojim slabim nagonom. Moja žena je zame mrtva jaz vidim v Ljudmili Podobnikovi meni popolnoma tuje bitje. —

Nikar se ne opravičujte, gospod kapitan, je rekel grof Chabrol, prepričan sem, da imate najboljše namene in da Vas ne vodi nikaka maščevalnost.

— Kurat Svetlin mi je prišel danes na vse zgodaj povedati, da tisti mož, ki ga je ponoči policija iskala v Doberletovi hiši v Trnovem, je danes zjutraj prišel k moji ženi in je še sedaj pri nji skrit.

Generalni intendant in policijski komisar sta strmela, tako sta bila presenečena, da nista mogla ziniti nobene besede.

— Kurat Svetlin, je nadaljeval Konrad, je prepričan, da je moja žena vohunka in agentinja avstrijske vlade. Po njegovi sodbi se je tudi

meni približevala, samo da bi bila varnejša, oziroma da bi me mogla izkoristiti za svoje namene. Prekanjena in zvižajna je moja žena in če je res vohunka in potem agentinja, je skrajno nevarna. Kdo ve, če ne dobite pri nji ključa do različnih, še ne pojasnenih dogodkov. Prosim Vas pa iskreno, postopajte z vso dopustno obsirnostjo. Za svojo osebo sem sicer pripravljen, kljubovati vsemu, kar se zgodi, tudi veliki sramoti, ki me zadene, če se razkrije, da je moja zakonska žena vohunka, ali čim manjša bo ta sramota, toliko laglje jo bom prenašal.

— Gospod kapitan, je rekel zdaj grof Chabrol in segel Konradu v roke, jaz Vas občudujem. Korak, ki ste ga storili, je heroičen. Vsak drugi bi bil pozabil na domovino in na prisego zvestobe, samo da se obvaruje sramote, da mu zapro ženo kot vohunko. Bodite prepričani, da se bo postopalo z vso obsirnostjo, ki je le mogoča.

— Hvala ekselencu! Verujte mi, da sem se silno težko odločil za storjeni korak. Sramota, ki me zadene, bo velika in bridka, ali korist naroda in domovine mi gre čez vse.

Generalni intendant je na to naročil policijskemu komisarju, naj gre osebno v civilni obleki k Ljudmili ter naj pri nji izvrši hišno preiskavo. Če dobi dokazov za njeno krivdo, naj jo na najboljznejši način odvede na policijo; če pa ne dobi dokazov, naj jo pusti na svobodi in naj le poskrbi, da bo strogo nadzorovana.

Ravno ko je hotel Konrad oditi, se je policijski komisar domielil pisma, ki so ga dobili pri Češkotu.

— Vi ste dobro znani v Ljubljani, gospod kapitan, je dejal in ponudil Konradu listek. Ali ste že kdaj videli to pisavo.

— To je pisava moje žene, je rekel Konrad določno, ko je prečital listek. Poznam jo — popolnoma zanesljivo.

— Kaj res? Ali se ne motite?

— Ne!

— Potem bo morda čez pol ure razkrita tista nesrečna zarota, ki nam dela toliko skrbi in katere dolej nismo mogli v celoti razkriti.

— Jaz sem vedno mislil, da ima kaka ženska niti v rokah, je rekel Toussaint, a niti v sanjah bi ne bil prišel na to ženo.

Policijski komisar se je takoj v spremstvu dveh detektivov odpravil na pot k Ljudmili; ali ko je prišel tja, je bilo gnezdo izpraznjeno. Pri gospodični Suzani pl. Schmutzenhaus je izvedel, da je zjutraj prišla nekaj ženska in pripovedovala o dogodkih v občinskem kopališču in o aretiranju hišnika Češkota. Koj nato je Ljudmila odšla z nekim postarnim gospodom, glede katerega gđ. Suzana ni vedela povedati, kdaj da je prišel v hišo.

Policijski komisar je dal odpreti Ljudmilino stanovanje in je je nato tančno preiskal. Ljudmila je pustila v stanovanju vso obleko in perilo, a ne enega koščeka papirja niti enega krajcarja denarja.

— Ušla je — je rekel policijski komisar. Čim je izvedela, da je bil Češko pri Günzlerju aretiran, je slutila, da smo pri Češkotu dobili njeno pismo, da je prišla v nevarnost, in je pobegnila. A daleč ne more biti, če nima kje v mestu skrivališča.

Policija je poslala na razne stranke patrolje in je v Ljubljani preiskala vse sumljive hiše ali o Ljudmili ni bilo nikjer dobiti sledu.

gladkosnede vrane in krokarji. Saj se v Ljubljani celo kavke vidijo in v kakih jatah! In res so se pokazali v Belicerkvi tudi te vrste tihi in vzbujali po svoji krotkosti in prijaznosti splošno pozornost in obudovanje. Vrane so ostale cel večer v družbi, krokarja sta pa hitro odletela, najbrž jima je bilo "vreme pregorko". Pa tudi z medvedom smo imeli opraviti in z lepo Črnogorko, ki ga je vodila. Čudna žival, da ni marala drugega, ko svetli denar! Sicer se je pa tudi videlo, da ni navadne vrste medved. Prikradla se je v družbo tudi ciganka "vedeževalka", ki je poseben lahkovernim gospodom obetala svojo modrost "po ugodni ceni", tako, da se je marsikdo še danes z veseljem spominja. In kaj naj rečemo o brhkem pismošu, o vitkih konduktierjih, po rednih šolarčkah, ki so nagajali gostom, kar se je dalo (same danske maske), o lepih Čehinjah, Špancih, Poljakih itd. Pa tudi Žaneta iz Ljubljane ni manjkalo. Prišel je sicer šele z večernim ali pravzaprav ponočnim vlakom, zato je pa tudi toliko dlje ostal, da ni nič zamudil. Kako imenitna je bila vsa zabava, povzamemo najbolj iz tega, da je plesalo prvo četvorko 60 parov (v treh kolonah, kakor še nikdar) in da je bilo pri zadnji četvorki ob 6. zjutraj še celih 16 parov. Gmotni uspeh je bil pa tudi izredno ugoden, kajti kakor slišimo, je nad 200 K čistega dobička, katerega dobe dijaška kuhinja in deloma "Družba sv. Cirila in Metoda".

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 26. februarja.

— **Rešilno besedo** je izpregovoril sinočnji »Slovenec«. Jasno in določno je pisal: »Mi Vas ne vprašamo, kaj ste Vi kot zasebnik; kot plačan uradnik pa morate biti izven strank.« Mi se popolnoma strinjamo s tem načelom in lahko rečemo, da se ga drži 99% vseh uradnikov. Kar pa velja za uradnika, velja isto-tako za duhovnika. Tudi duhovnik ni družega nič, kakor plačan služabnik in zato kličemo kranjskim duhovnikom s »Slovenecem«. Mi Vas ne vprašamo, kaj ste Vi kot zasebniki; kot plačani služabniki pa morate biti izven strank.

— **Bonaventura in tarok v krčmi.** Z dežele se nam piše: Že nekaj časa se govori, da so naši kranjski duhovniki silno žalostni, ker jim je škof Bonaventura prepovedal krčmo. Žalostni so posebno tisti, ki še nekaj drže na disciplino in na škofovo pamet. Zdaj, ko je »Narod« objavil vso to škofovo pamet, je pa dosti smeja po deželi. Človek bi mislil, da si je to vse hudobnež izmislil, da osmeši našega revčka v škofovi palači. Slov. liberalci imamo res srečo. Ali je mogoče dobiti boljše pomoči v boju za naše težnje, kakor je ta naš gospod Anton Bonaventura? Preklel je »Slov. Narod«, prepovedal ga brati pod smrtnim grehom, — in tudi duhovniki ga marljivo berejo. Zdaj pa hoče celo duhovnike zapreti v farovž in med nje in njihove kuharice postaviti močno ograjo s tanko mrežo. Nič več taroka v krčmi z boršt-narjem in učiteljem, nič več veselih večerov na svatovanjih in pri krstih! Slov. umetnik ne bo več mogel zaslediti kake humoristične strani v življenju našega duhovnika. Bivši župnik v Višnji gori, ki je vsak večer bil v krčmi, o polnoči kozarec obrnil in še malo posedal v veseli družbi, bi zdaj smeja počil, ko bi bral, kaj vse Antonu Bonaventuri po možganih vre. Ali tarokist-župnik, ki ne more pustiti žida, ko polnoči odbije in tarokira naprej, včasih do ranega jutra, seveda v krčmi — veselje preč je preč! In župnik, ki da svojim ovčicam in tudi krčmarjem kaj zaslužiti, kakor oni njemu in ki pohaja na kozarec piva v vročini h krčmarju, ali da pogleda včasih tudi v drugo žensko lice, ne vedno v lice kuharice! Ubogi celibatar, lepših žensk fotografije si bo moral omisliti ali pa v cerkvi skiliti na žensko stran, da se mu štrina zmeča! In v mestih hodijo mladi župniki radi na zofe posedat v različne hiše, obiskovat udovice ali druge žene v dobrem namenu, da kaj zberajo za nove oltarje ali da se vsaj v duhu razveseljujejo s to večno ljubeznijo do ženske. Anton Bonaventura, ali se ti blede, zaklicalo se je v marsikaterem farovžu na Kranjskem, ko se je izvedelo za te donquixoterije našega gospoda škofa! In tega niso le kapelani storili! Tu imamo asceta-fanatika, kakor v

knjigi stoji! Če bi še cerkev imela moč požigati ljudi, naš gospod Anton bi bil inkvizitor, ki bi v tem poslu narodu — čast delal. V tem duhovniku mora sovražstvo do ženstva tako veliko biti, da bi ga kar po bethlehemske morili dal. Našega slov. duhovnika hoče odvdati od ženske! Kam le misli. Ali ne ve, kaj je Slovenen ženaka, da Slovenec v nebesa ne mara, če tam žensk ne najde? In kuharice ne bi smele v sobah gospoda župnika prosto občeovati? Ti sv. nedolžnost! Poskusite to vpeljati in nastala bo revolta, da bodo župniki na kolenih svoje kuharice prosili, da se pomirijo. Ko kuharice za to škofovo prepoved zvedo, bodo nalašč šle spat v sobe in postelje, ki so za škofa pripravljene. Toliko let sva v najlepšem sporazumu živela, se bode slišalo, in zdaj naju hoče ta škof — ločiti od mize in postelje? To bi se hotelo! Jezike bodo kuharice kazale proti Ljubljani in fige. In vse bo ostalo, kakor je bilo — stoletja in stoletja. Škoda za papir in tisek za take neumnosti. In ples je prepovedan na žegnanjih! Plesalo se je in se bo dokler se bo obhajalo na kmetih to cerkveno opravilo. Ali škof ne ve, da ima vsaka vera nekaj zveze s spolno ljubavjo? Kakšni so bili nekateri kultu Grkov in Rimljanov! Ali je naiven! Katolicizem je močno v zvezi s tem naravnim nagonom. Žegnanje brez plesa ni cerkveno opravilo za tiste, ki imajo še kaj krvi v sebi. Če bi dajal tako ukaze cerkveni dostojanstvenik, o katerem je misliti, da jih bo strogo izvedel, bi morali mi liberalci veseli biti takih prikazni. V kratkem času bi bili vsi najnižji duhovniki s kanoniki vred po koncu proti škofu, naš bojeviti škof bi ne našel deset so-bojnikov med svojimi duhovniki in lemenat bi bil skoraj prazen. Ali ker tega ni pričakovati, moramo kot domoljubi žalostni biti. Žalostno je za nas Slovence, da imamo duhovnika, ki v naših časih tako pojmuje. Če to Nemci zvedo, bodo rekli, da je škoda, da se ta naša rasa z nemško meša, da nas je drugače lahko stran spraviti iz našega ozemlja in to kakor hitro mogoče, ker imamo tak zarod. Pa pri kovanju teh ukazov so sodelovali župniki in kanoniki. Sodeloval je neki kanonik, katerega smo videli večkrat, ko je še bil župnik, ko se je vozil s svojo kuharico obiskat sosednega župnika, ki je imel sestro te njegove kuharice in narobe župnika, ko se je vozil s svojo kuharico k sosedu obisk vrnit. Kaj se pravi to? Ali se boste medij sabo tudi za norca imeli preč. g. duhovniki? Hotel bi tiste denarje imeti, katere bodo od novega leta 1904 naprej kranjski duhovniki v krčmah pustili, hotel bi toliko kron imeti, kolikorkrat bodo kuharice po odhodu kapelana k župnikovima mizam sedle ter drugače se mudile po noči in po dnevi v sobah naših župnišč vzajemno z gospodi župniki, dal bi nekaj goldinarjev za škofove zavode, ko bi naši duhovniki več ne zapeljevali zakonskih žen in ne onesrečali deklet, dal pa bom za dve maši, da Bog še dolgo ohrani našega Bonaventuro na škofovem sedežu mej Slovenci. Prav za prav dela mož za razvilitenje Slovencev bolj, kakor vsi pesniki, časnikarji in še učitelji zraven. Na meterske stote je v novem škofovem sistemu — modrosti. Bog Vas živi gospod Anton Bonaventura še mnogaja leta!

— **Štajerska deželnozborska volilna reforma.** Večina v štajerskem deželnem zboru je bila prisiljena, da se je ustanovila nova, peta kurija. Stranke v manjšini so se veselile, da nastopijo pomnožene že v prihodnjem zasedanju deželnega zbora, toda večina mora imeti že svoje vzroke, da bi to čim dalje zavlekla. Socialni demokratje in nemški klerikalci so že imeli svoje zapupne shode ter določili kandidate. Ker ni hotelo priti o novi reformi glasu ne iz Gradca ne z Dunaja, urgiral jo je posl. Hagenhofer osebno pri ministrskem predsedniku, ki pa mu je povedal, da odobrene zakonske osnove še vedno ni iz Gradca.

— **Učiteljska vest.** Na de-
kliški šoli v Trzinu je nastavljena
definitivno učiteljica gospa Hedvika
Schwickert iz št. Lamberta pri
Litiji.

— **Reportoir slovenskega gledališča.** Danes je prvič Strausov »Ciganski baron«. — V nedeljo popoldne ob 3. na željo su-
nanjih obiskovalcev gledališča zad-
njič v sezoni izvirna igra »Legio-
narja« s godbo in petjem V. Parme.
Predstave se udeležijo gostje iz Celja,
Trsta, Kranja in št. Vida. — Zvečer
zadnjič v sezoni opera »Afri-
čanka«. Ker se mora glasbeni ma-
terijal nato vrniti zagrebški kazališki
intendanci, ki ga je prijazno poso-
dila, opozarjamo sl. občinstvo na to
predstavo. — V torek, 1. marca,
se ponavlja Tolstega drama »Vsta-
jenje«.

— **Občni zbor ljubljanske podružnice društva poštnih uradnikov na Dunaju** se je vr-
šil v torek, dne 23. t. m. zvečer v
Hafnerjevi pivovarni ob veliki udeležbi
podružničnih članov. Zborovanje je vodil
prvomestnik namestnik oficial Pod-
gornik, ki je v svojem govoru naj-
prej iskreno pozdravil člane, prečital
prvomestnik Semrova ter prečital
potem njegovo obširno in temeljito
letno poročilo. Podružnica je imela 76
članov in sicer 62 ljubljanskih in 14
zunanjih. Blagajnik oficial Mayer je
nato poročal o podružnični gmo-
tnem stanju, na kar je računski pregledovalec
višji oficial Butovae izjavil, da
sta s tovarišem Holdom pregledala
račune, ki so v skladu z blagajno, ter
predlagal absolutorij dosedanjemu od-
boru. Občni zbor je izrekel tajniku in
blagajniku priznanje in zahvalo za
njiju trud in poštrevanost. Ko so bile
rešene še ostale točke dnevnega reda,
se je vršila volitev novega odbora.
Vanj so izvoljeni: višji oficial Buto-
vae, oficiali Podgornik, Mayer in
Sirkich ter asistenta Semrov in Du-
lansky, njih namestniki kontrolor
Jenko in oficial Vernik in Czer-
nich. Pregledovalca računov sta oficial
Hold in asistent Velepich.

— **Koncert Glasbene Matice.** Prihodnji redni koncert »Glas-
bene Matice« bo 12. marca ob polu
osmih v veliki dvorani »Narodnega
doma«.

— **Na XIII. redni občni zborpevskega društva, Ljubljana,** kateri se vrši v soboto,
27. t. m., v veliki dvorani na Turja-
škem trgu št. 1 (Puntigamska piv-
nica), se še enkrat opozarja in vabi
vse društvene člane na mnogobrojni
poset. Začetek ob polu 9 uri zvečer.

— **Sporod ljubljanskih porot** za dobo I. letošnjega zaso-
danja. 29. svedčana: Anton Šmid iz
Sela (posilstvo in okrumba), Marija
Neuhold iz Velik. Vrha pri Litiji
(tatvina). 1. sušca: Jožef Levo iz
Loga in Vincencij Petelinček
(uboj), Marka Florjančič iz Ma-
rije Gorice na Hrvaškem (tatvina).
2. sušca: Janez Šnedic iz Kokrice
(zažig), Gregor Jankovič iz Sela
pri Črnem vrhu (tatvina). 4. sušca:
Janez Lončar iz Cerknice (posil-
stvo), Anton Nagode iz Zgornje
Logatec (uboj). 5. sušca: Janez Sa-
bec iz Hruševja (težka telesna po-
škodba), Janez Paulič iz Kosev in
Františček Paulič iz Ljubljane
(tatvina). 7. sušca: Franc Oraž in
Matija Črtov iz Borovelj na Koro-
škem (uboj in poskušena tatvina),
Janez Pernuš iz Lea (posilstvo).
Za štiri obravnave še ni dan določen.

— **Umrli** je v Kranju obče-
spostovani trgovec g. Matevž Rooss v
starosti 68 l. N. v m. p.!

— **Novo skladišče.** Založnik
F. A. Urbánek v Pragi je izdal zve-
zek novih skladb zvanih »Spomla-
danski motiv« op. 17 za violino in
klavir od Jos. Procházke, učitelja
»Glasbene Matice« v Ljubljani.
Skladbe so posvečene slavnemu vir-
tuozu Kocianu, kateri jih ima tudi
na svojem programu.

— **Uboj.** Vojak pešpolka št. 17
Mihael Hvale je bil v predpustnih
dneh doma v Šmartnu pri Kamniku.
Tam sta ga nekega večera, ko je
zapustil gostilno, napadla fant Peter
in Fran Močilnik, ga vrgla na tla in ga s
polenom tolkla po glavi. Hvale je
bil tako poškodovan, da je nekaj
dni potem v ljubljanski vojaški bol-
nici umrl.

— **Nov odvetnik v Mariboru.** Dr. Henrik Lorber ml., sin
mariborskega odvetnika, se je tudi
naselil kot odvetnik v Mariboru.

— **Opeka je ubila.** V Ce-
lovcu je s hiše koroške hranilnice
padla opeka poštarici Amaliji Stu-
chetz s tako silo na glavo, da ji je
razbila črepinjo.

— **Samomor mlade žene.**
V Trstu se je obesila 23letna žena
Josipina Peroni, ki je bila šele dva
mesece omožena, a ji je bilo zakon-
skega življenja že odveč.

— **Izpred okrožnega so-
dišča v Novem mestu.** Miha

Dragan iz Kostanjevice je tožen radi
tatvine. Pri njem se je dobila 28. ok-
tobra l. l. Janezu Percu vzeta listnica.
Sum je bil opravičen, ker je bil na
sejmu v Novem mestu in s Percem
skupaj kupoval prašičke. Mihael Dragan
trdi, da je sam pripeljal 4 prašičke na
prodej. Listnico pa je od nepoznanega
človeka kupil. Janez Pere pa trdi, da
je bila listnica v levem žepu in da je
imel navado vedno roko držati v žepu.
Ko se mu pokaže možniček, izjavi, da
ne more pod prisego izpovedati, če je
možniček ravno njegov. Sodni dvor je
Dragana oprostil. — Fuks Karol iz
nemške Šlezije, že kaznovan zaradi
tatvine, je ponaredil potno knjižico gla-
sečo se na ime Ferdinand Kette in s
to potoval. Ne zna ne brati ne pisati.
Obsojen je bil na 6 mesecev ječe in bo
po prestani kazni za vedno iztiran iz
avstrijskih dežel. — Jurij Mihč je bil
tožen, da je v lovskem revirju gospoda
Ignaca Mrharja iz hudobije 27. oktobra
ustrelil 2 psa. Toženi tajni, da bi bil
poznal pse. Drž. pravnik se čudi, da bi
knežji lovec tako žlahtnih psov ne po-
znal. Vsak pes je bil vsaj sto kron
vreden; torej bi bil moral on vedeti, da
pes mejnika ne pozna in da tatinski
lovec nima tako dragocenih psov. Jurij
Mihč se izgovarja na stroge predpise
knezove. Njemu je bilo naročeno, da
mora vsacega lovskega psa ustreliti.
Sodni dvor je, ker ni bil hudobni namen
dokazan, toženega oprostil; tožnika pa
odkazal na civilno pot. — Jožef Felé
je 19. decembra v prsa sunil občinskega
slugo. Felé svojih otrok iz malomarno-
sti ni pošiljal v šolo. Šolska oblast
naznani mu je občutno denarno kazen
znesku 24 kron za 6 mesecev zamud.
Občinski sluga Janez Povše žel je rubit,
hotel odpreti blev, a toženi ga je sunil
in mu grozil. Janez Brinovec kot priča
izpove, da je Povše toženega lepo po-
zdravil, a ta ga je začel psovati in s
»klestačo« groziti. Zbala sta se nevar-
nega orožja in bila primorana rubežen.
opustiti. V svarilo nagljujevem šole naj
bode povedano, da je bil ta oče obso-
jen na 2 meseca težke ječe.

— **Društvena godba** spre-
jema z dne 1. marca vsak dan med
6—7. uro učenec, kateri naj se ogla-
sijo ob isti uri v godbeni sobi na
magistatu.

— **Koncert društvene**
godbe se vrši jutri zvečer v »Na-
rodni kavarni«, Gosposke ulice. Za-
četek ob 9. uri zvečer. Vstop prost.
— **Mestna kopel.** Od dne
21. januarja do 20. februarja 1904
oddalo se je v mestni ljudski kopeli
vsake skupaj 2264 kopeli, in sicer za
moške 1829 (oršnih 1301, kadnih 528),
za ženske 435 (pršnih 70, kadnih 365).
— **Najdeno.** Na Starem trgu
je bila najdena denarnica s 5 K 70
vinarjev denarja in listkom trdke
Čuden. Dobi se na Starem trgu
št. 28, III. nadstropje (Ga. Justin).

— **Najnovejša novice.** —
Nadvojvoda Fran Ferdinand je
odpotoval v Draždane k special-
nemu zdravniku za bolezni v ušesih.
S streljanjem na lovu si je pokvaril
desno uho.

— Izginil je posestnik kamno-
lomov v Mauthausenu, Anton Po-
schacher, brat graškega pod-
župana. Sledovi vodijo do Donave,
kjer je ali sam skočil v vodo, ali pa
ga je kdo pahnil. Za njegovo truplo
so razpisali sorodniki 1000 K na-
grade.

— Tri milijone mark je od-
nesel s seboj iz Berolina ubegli ban-
kir Meyer.

— Zaradi dvoboja s smrt-
nim izidom je okrožno sodišče v
Lipekem obsojilo stotnika Schrö-
derja v dveletno ječo. Seveda ga bo
cesar pomilostil.

— Slepac. V Parizu je Rudolf
Schostal iz Avstrije osleparil to-
varno za stroje z napačnim vknjiže-
vanjem za 1,200.000 frankov. Ob-
sojen je bil v Sletno temnico.

— Vereščagin, sloveči ruski
slikar bojnih prizorov, je odšel na
bojišče, da z Japonci spopolni svojo
zbirko.

— Roparski umor na vlaku.
V Genovi so našli v vlaku, ki je
prišel iz Milana, umorjenega lekar-
narja Casasca. Morilec ga je oropal
za 35.000 lir.

— Električno brzoželez-
nico med Berlinom in Ham-
burgom namerava napraviti nem-
ško železniško ministrstvo. Stroški
so proračunjeni na 150 milijonov
mark.

— Štrajk železničarjev na
Ogrskem. Uslužbenici državnih že-
leznice na Ogrskem so sklenili, ako
ravnateljstvo ne izpolni njihovih za-
htev do 5. marca popoldne, da ustavijo
delo sredi prog.

Telefonska in brzojavna poročila.

Rusko-japonska vojna.

London 26. februarja. »Daily
Mail« je danes svoje čitatelje pre-

senetila s poročilom, ki se čita
kakor roman. »Daily Mail«
trdi, da so Japonci v zalivu
Posjet na jugu od Vladi-
vostoka izkrcali celo ar-
mado in marširali takoj
naprej v Hunčung, kjer je
ruska posadka pred njimi
zbežala. Razen »Daily Maila«
ne ve o tem noben drugi tukajšnji
list ničesar poročati.

Petrograd 26. februarja.
Japonsko brodovje se je
včeraj zopet pojavilo na obzorju
pred Port Arturjem, a se ni upalo
priti bližje. Zadnji poraz je Ja-
poncem menda vzel pogum. Na
morju se vidijo še vedno ostanki
uničenih japonskih ladij.

Petrograd 26. februarja. Že-
leznica, ki se dela čez zamrznjeno
Bajkalsko jezero, bo služila samo
za prevažanje praznih vagonov;
vojaštvo pojde peš čez jezero.

London 26. februarja. Iz To-
kio se poroča, da po izjavi ministra
zunanjih del ne misli Japonska na
pridobitev novega ozemlja, nego
hoče le izvajati garancije, da se
Rusija ne polasti Vztoka.

Kolonija 26. februarja. »Köl-
nische Ztg.« se poroča iz japon-
skega Vrg, da ruska mornarica,
ker ima sedem poškodovanih ladij,
ni več nevarna Japoncem.
Ti imajo zdaj gotovost, da ruska
mornarica ne bo motila pre-
važanja japonskega voja-
štva v Korejo, mogoče pa je,
da izkrcajo Japonci svoje vojaštvo
še pri Liaotungu in s tem izolirajo
Port Artur.

Pekin 26. februarja. Generalni
ravnatelj kitajskih železnic poroča,
da je mandžurska železnica
silno strogo zavarovana. Na vsako
miljo je postavljen stolp in je tam
30 kozakov.

Petrograd 26. februarja. Car
je z lasinoročnim, jako laskavim
pismom podelil generalu Kuro-
patkinu briljante k redu Alek-
sandra Nevskega.

Petrograd 26. februarja. Ge-
neral Smirnov, zapovednik v
Szestohovu, je imenovan zapoved-
nikom trdnjave v Port Arturu in
je že tja odpotoval.

London 26. februarja. Listi
trde, da imajo Rusi na korejskih
tleh kvečjemu tisoč mož vo-
jaštva.

Varšava 26. februarja. Kato-
liški nadškof Popiel je prosil do-
voljenja, da sme s posebnim sa-
nitetnim oddelkom oditi nekaj ka-
toliških duhovnikov na bojišče.

Dunaj 26. februarja. Danes
je imela ogrska delegacija
sejo in je na občno presenečenje
v nekaterih minutah odobrila pro-
račun vojnega ministrstva, prora-
čun mornarice in bosanski pro-
račun. Soglasno je tudi spre-
jela resolucijo grofa Apponyija,
da je pri polkih iz dežel ogrske
krona pri določitvi polkovnega je-
zika in pri klasifikaciji pred vsem
vpoštevat madjarščino in nemad-
jarske jezike samo tedaj, kadar je
nemogoče izhajati z madjarščino.
S to resolucijo hočejo Madjari
utesniti veljavo narodnih jezikov
pri nemadjarskih polkih iz Ogrske.

Dunaj 26. februarja. »Wr.
Ztg.« javlja, da je sekcijski šef
Lihačik imenovan tajnim svet-
nikom.

Dunaj 26. februarja. Poljski
socialni demokratje so včeraj zve-
čer vprizorili tukaj demonstra-
cijo proti Rusiji. Kot govor-
nika so si naročili nemškega žida
Ellenbogna. Ta je med drugim
rekel, da morajo socialisti simpa-
tizirati z Japonci tudi zato, ker
so pogani, češ, krščanstvo se je
preživelo. Po zborovanju so ude-
ležniki demonstrirali pred ruskim
poslaništvom. Policija je pet de-
monstrantov aretirala.

Krakov 26. februarja. Listi
trde, da so bili v Varšavi trije
poljski dezertieri obešeni.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dunaj. borze 28. februarja 1904.

Malozeleni papirji.	Dinar	Blago
4 1/2% majeva renta	99 30	99 50
4 1/2% srebrna renta	99 30	99 50
4% avstr. krona renta	99 40	99 80
4% zlata	117 90	118 10
4% ogrska krona	97 10	97 30
4% zlata	116 26	116 45
4% posojilo dežele Kranjske	100	100 75
4% posojilo mesta Spiljet	100	100
4% bos-herc žel. pos. 1902	99	100
4% češka dež. banka k. o.	100	100 10
4% ž. o.	100	100 50
4% zst. pisma gal. d. hip. d.	101 50	102
4% pest. kom. k. o. z	105 65	106 65
4% pr.	100	102
4% zast. pisma innerst. hr.	100	101
4% ogrske cen.	100	101
4% dež. hr.	100	101
4% z pis. ogr. hip. ban.	100	101
4% obl. ogr. lokalnih železnice d. dr.	100	101
4% obl. češke ind. banke	100 50	100 70
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	98 50	98 50
4% prior. dol. žel.	98 50	98 50
3% juž. žel. kup. 1/2%	298 50	298 50
4% avst. pos. za žel. p. o.	101	101 90

Srečke.	1884	1892
Srečke od 1. 1884	182	192
" " " 1884	150 60	151 60
" " " 1884	255	260
" tizske	161 75	163 75
" zem. kred. I. emisije	285	300
" " II.	281	287
" ogr. hip. banke	262	265
" arbske a. fra. 100	85	90
" turske	117 25	118 25
Basilika srečke	20 50	21 50
Kreditne	452	462
Inomoške	81	85
Krakovski	78	83
Ljubljanske	66	71
Avst. rud. križa	51	53
Ogr.	27 90	28 90
Rudolfske	65	69
Salcburske	77	81
Dunajske kom.	500	512

De nico.	76 25	77 25
Južne železnice	628	627
Državne železnice	1600	1610
Avstr.-ogr. bančne delnice	628	629
Avstr. kreditne banke	739	740
Ogrske	248	250
Živnostenske	635	645
Premogokop v Mostu (Brux)	398 50	397 50
Alpinski montan	1855	1865
Praške žel. ind. dr.	449	451
Rima-Muranyi	372	376
Trbovljske prem. družbe	448	451
Avstr. orožne tovr. družbe	139	141 30
Češke sladkorne družbe		

Valute.	11 34	11 38
C. kr. cekin	19 09	19 12
20 franki	23 47	23 56
20 marke	21 98	24 06
Sovereigns	117 27	117 47
Marke	94 11	94 25
Laški bankovci	252 75	253 75
Rubliji	4 64	5
Dolarji		

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 26. februarja 1904.

Termin.	za 50 kg K	8 96
Pšenica za april	50	8 63
" " okt. 1903	50	8 69
Rž " april	50	5 45
Koruzi " maj 1904	50	5 84
Oves " maj	50	

Efektiv.

Nespremenjeno.

Meteorološko poročilo.

Vitina nad morjem 206 2. Srednji srčni tlak 738 6 mm

Fehr.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nego
25.	9. zv.	733 2	- 0 7	sr. svzhod	oblačno
26.	7. zv.	734 5	- 2 3	sr. jvzhod	oblačno
	2. pop.	734 9	2 8	sr. jvzh.	del. jasno

Srednja včerajšnja temperatura: - 0 4°, normale: 0 8°, Mokrina v 24 urah: 0 0 mm.

Matej Rooss
trgovec

Pretnim srcom naznanjamo sorodnikom, prijateljem in znancem da je naš dobi, iskreno ljubljani, nepozabni oče, oziroma tast in stari oče, gospod

Pogreb preljubelega ranjcega bode v soboto, dne 27. t. m. ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti na tukajšnje pokopališče, kjer se bo truplo položilo v lastno rakev.

Sv. maše zadušnice se bodo darovale v župni cerkvi. 559

Blagega pokojnika priporočamo v blag spomin in pobožno molitev.

V KRANJU, 25. februarja 1904.

Albert, Rudolf, Edmund, sinovi. — Marija, Ida omož. Siebenelcher, Kristina, hčeri — Karl Siebenelcher, zet. — Ida Siebenelcher, vnukinja.

Spretnega krojaškega pomočnika

in učenca sprejem takoj. 558-1

Franc Kraigher

v Ljubljani, Kongresni trg št. 5.

Angeljnovi milo

Marzeljsko (belo) milo.

Ravnokar so izšli zemljevidi 527-4
rusko-japonskega bojišča

v zalogi tiskarne
J. Blasnik nasled. v Ljubljani.
Cena 20 vin. za komad, po pošti 28 vin.
Dobiva se v tiskarni in vseh knjigarnah.

V najem se oddajo takoj:
gostilniški prostori z vrtnom in salonom.
3 stanovanji, vsako z dvema sobama in pritliklinami.
1 stanovanje s 4 sobami vse to v prej Weiserjevi hiši na Tržaški cesti št. 21 (nasproti c. kr. tobačni tovarni).
Več se izve v pisarni odvetnika **dr. D. Majarona** v Ljubljani (pri justični palači). 553-1

Notranjska posojilnica v Postojni naznanja, da je nje mnogoletni član, gospod

Rihard Šeber
tiskar

danes ponoči umrl. 550

V Postojni, dne 25. svečana 1904.

Notranjska posojilnica.

Okrajna bolniška blagajna v Postojni naznanja vsem svojim članom, da je njen večletni načelnik, gospod

Rihard Šeber
lastnik tiskarne itd.

danes po kratki, mučni bolezni ob 2. uri zjutraj v 48. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb dragega ranjcega bode v soboto, 27. svečana t. l. ob 9. uri dopoldne.

Postojna, dne 25. svečana 1904. 551

Načelnništvo okraj. bolniške blagajne v Postojni.

„ANDROPOGON“
(Iznajdilec P. Herrmann, Zgornja Pol-kava)

je najboljši, vsa pričakovanja prekaša, je **zdravilo za rast las**, katero ni nikako sleparstvo, ampak skozi leta z nenavadnimi uspehi izkušena in z jamcena neškodljiva tekočina, ki zabrani izpadanje las in odstrani prah-haje.

Značilno je, da se pri pravilni rabi že čez 4 do 5 tednov opazi močna rast las, kakor tudi brade, in imajo novo zrastle lasje pri osvetlih zopet svojo nekdanjo naravno barvo — Mnogoštevilna priznanja. Cena steklenice 3 K.

Dobi se v vseh mestih in večjih krajih dežele.

Glavna zaloga in razpošiljatev v Ljubljani pri gospodu

Váso Petričič-u.

V zalogi imata tudi gg. U. pl. Trnkozy, A. Kanc, E. Sark v Ljubljani in g. A. Rant v Kranju.

Dobiva se tudi v Novem mestu v lekarni pri „Angelju“.

Preprodajalci popust. 12-9

„SLAVIJA“
vzajemna zavarovalna banka v Pragi.

Rezervni fond: 25.000.000 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 75.000.000 K.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države

z vseskozi slovensko-narodno upravo.

Vsa pojasnila daje.

Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančnej hiši v Gospodskih ulicah števil. 12.

sta najbolj koristni stedični mili za hišno rabo!

Dobivate ju po špecerijskih prodajalnicah.

Tovarna mila
Pavel Seemann
Ljubljana.

Edonadstropna hiša

vsu v dobrem stanu se proda v Radečah pri Zidanem mostu št. 66.

Hiša je pri cesti in pripravna za trgovino ali obrt.

Več pove **Nikolaj Gornik**, usnarj 531-2

Mednarodna panorama.

v Ljubljani — Pogačarjev trg.

Fotoplastični umetni zavod I. vrste.

V soboto, 27. februarja 1904 zadnji dan razstave:

Zložno potovanje po otoku Javi.

Od nedelje, 28. februarja 1904 do sobote, 5. marca 1904.

Prvo potovanje po Visoki Tatri in Galiciji.

Veleinteresantna potovanja po otoku Javi so razdeljena v štiri različne cikle.

Serijska 40 vin. Otroci 20 vin. 6 serij 2 K. 10 serij 3 K.

Za šole in društva znižana vstopnina.

Vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — odprto od 9. do 12. ure dopoldne in od 2. do 9. ure popoldne.

Z odličnim spoštovanjem

558 **ravnateljstvo.**

Prodaja.

Štacijsko blago iz konkurzne mase Alojzija Tkalciča v Črmošnjicah pri Toplicah na Dolenjskem, namreč manufakturno, špecerijsko in razno drugo, povečem sveže blago, se vse skupaj proda.

Blago je sodno cenjeno na 9049 K 44 h

Zaloga se lahko pregleda dne 28. svečana in 6. sušca t. l., inventar zapisnik pa pri okrožnem sodišču v Novem mestu ali pri podpisancu.

Kupne ponudbe naj se stavijo do 10. sušca t. l. podpisane odvetniku. Sprejete najvišje ponudbe bo 19. sušca t. l. odobril sele odbor upnikov.

Kupnina se lahko plačuje tudi v obrokih proti dobremu poročstvu in odobritvi odbora upnikov.

Novo mesto, dne 19. svečana 1904.

Dr. Slanc
oskrbnik konkurzne mase Alojzija Tkalciča.

517-2

Des. kr. avstrijske državne železnice

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Izvod iz voznega reda.

veljaven od dne 1. oktobra 1903. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. P. OGA ČEZ TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči osonč. vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzenfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez K. in Reiflin v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osonč. vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solno, a. l. Inomost, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m. dopoldne osonč. vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 3. uri 56 m. popoldne osonč. vlak v Trbiž, Šmohor, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curb, Genevo, Pariz, čez Kleir-Reiflin v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijane vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago (direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osonč. vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, direktni vozovi I. in II. razreda Trst-Monakovo).

PROGA V NOVOMESTU IN V KOČEVJE. Osončni vlaki. Ob 7. uri 17 m. zjutraj v Novomestu, Stražo, Toplice, Kočevje ob 1. uri 5 m. popoldne istotako, ob 7. uri 8 m. zvečer v Novomestu, Kočevje. **PRIBOD V LJUBLJANO** juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 25 m. zjutraj osonč. vlak v Dunaja, Ljubno, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak direktni vozovi I. in II. razreda Monakovo-Trst). — Ob 7. uri 12 m. zjutraj osonč. vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m. dopoldne osonč. vlak v Dunaja, čez Amstetten, Lipsko direktni vozovi I. in II. razr.). Francove vane, Karlove vane, Heb, Marijane vane, Plzen, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curb, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m. popoldne osonč. vlak v Dunaja, Ljubno, Selzthal, Beljaka, Celovec, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m. zvečer osonč. vlak v Dunaja, Ljubno, Beljaka, Šmohora, Celovec, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta v Solnograd. **PROGA IZ NOVEGA MESTA** IN KOČEVJA. Osončni vlaki: Ob 8. uri 44 m. zjutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m. popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m. zvečer istotako. — **ODHOD IZ LJUBLJANE** drž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 7. uri 10 m. in ob 10. uri 45 m. ponoči samo ob nedeljah in praznikih, samo oktobra. — **PRIBOD V LJUBLJANO** drž. kol. IZ KAMNICA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m. zjutraj, ob 11. uri 5 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 m. zvečer samo ob nedeljah in praznikih in 2. amo v oktobru. — Čas pri- in odhoda je označen po srednjeevropskem času, ki je 5 min pred krajevnim časom v Ljubljani.

Poskusite

pristni rastlinski liker **„Florian“**

Po okusu in zdravem učinku pravi likerjev.

Varstvena znamka.

Ogreva in oživlja telo, budi tek in prebavo, daje dobro spanje.

Lastnik: 5-42

EDMUND KAVČIČ, Ljubljana.

Vzorci se radovoljno dajejo brezplačno.

Vabilo

rednemu občnemu zboru „Notranjske posojilnice“ v Postojni

kateri bode

dne 6. marca 1904

ob 2. uri popoldne

v društveni pisarni.

DNEVNI RED:

1. Nagovor ravnatelja.
2. Poročilo blagajnikovo.
3. Poročilo nadzorovalnega odbora.
4. Volitev ravnateljskega odbora in sicer:
  - a) ravnatelja,
  - b) blagajnika,
  - c) kontrolorja in
  - d) dveh namestnikov,
  - e) Volitev 6 članov v nadzorovalni odbor.
5. Predlogi društvenikov.

K polnoštevilni udeležbi vabi častiti deležniki najujudneje

ravnateljski odbor.

V Postojni, dne 15. marca 1904.